

Γ. Πουκαμισάς: ΕΛΛΗΝΟ-ΤΟΥΡΚΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ. Παρελθόν-παρόν-μέλλον

 anixneuseis.gr/ελληνο-τουρκικες-σχεσεις-παρελθον-πα/

2 Φεβρουαρίου 2024

Απόψεις

Γ. Πουκαμισάς: ΕΛΛΗΝΟ-ΤΟΥΡΚΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ. Παρελθόν-παρόν-μέλλον

1 day ago

2

1181

του Πρέσβυ ε.τ. Γεώργιου Πουκαμισά

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Το κείμενο που ακολουθεί είναι η ομιλία που πραγματοποίησε ο Πρέσβυς ε.τ. Γεώργιος Πουκαμισάς στις 27 Ιανουαρίου στη Θεσσαλονίκη προσκεκλημένος της Αστικής μη κερδοσκοπικής Εταιρείας ΣΥΜΠΡΑΞΗ “Πρώτα η Ελλάδα”. Οι φωτογραφίες και ο τονισμός των σημείων της ομιλίας είναι επιλογή των “Ανιχνεύσεων”.

Είναι χαρά και τιμή μου να βρίσκομαι στην γη της Μακεδονίας, την πόλη του Αγίου Δημητρίου και του Νέστορα, των αυταδέλφων Κύριλλου και Μεθόδιου, την φυσική πρωτεύουσα της χερσονήσου του Αίμου, την δεύτερη πόλη της μεσαιωνικής μας αυτοκρατορίας, την πόλη, όπου χτυπά η καρδιά όλων των Ελλήνων, πόλη που δεν είχε ποτέ ρήγμα / κενό στην ιστορία της των 23 και πλέον αιώνων.

Μού ζητήθηκε να μιλήσω για την πορεία των εθνικών θεμάτων και τις ελληνοτουρκικές σχέσεις.

Αγαπητοί φίλοι,

Η Τουρκία είναι πάντοτε η μεγαλύτερη, -όντως υπαρξιακή- απειλή που αντιμετωπίζει ο ελληνισμός, ως Ελλάδα και ως Κύπρος. Είναι η χώρα που συστηματικά, με περιόδους ανάπαυλας, μάς συμπιέζει από τότε που ηττηθήκαμε στρατιωτικώς στην Μικρά Ασία τον Αύγουστο του 1922 και εγκαταλείψαμε την Ανατολική Θράκη.

Πρίν έλθουμε στα στενότερα δικά μας, ας δούμε συνοπτικά την παγκόσμια κατάσταση. Ρευστότητα και αβεβαιότητα κυριαρχεί στην οικουμένη, μέσα στην οποία ξεδιπλώνουμε την πολιτική μας εμείς οι Έλληνες, αλλά και η Τουρκία.

Ο κόσμος δοκιμάζεται από την **κρίση στην Ουκρανία, από την κρίση στην Γάζα**, που έχει κλιμακωθεί και διαχέεται στην Ερυθρά Θάλασσα, και βεβαίως ο κόσμος απορεί ποιές πολιτικές θα ακολουθήσει ο Τrump, του οποίου, πλην απροόπτου –στην ζωή υπάρχουν πάντοτε απρόοπτα- προβλέπεται η επιστροφή στο αξίωμα του Προέδρου των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής. Παράλληλα με την δράση των Χούθι, εκτός αν αναγκαστούν να σιγήσουν, ή εκτός εάν σταματήσει η –που **πρέπει να σταματήσει- επιχείρηση του Ισραήλ** στην Γάζα, απειλείται με πλήρη εξάρθρωση το εμπόριο, αλλά και η μεταφορά καυσίμων από την Ασία στην Ευρώπη, η οποία ήδη, με πρώτη την Γερμανία, υποφέρει από τις συνέπειες του πολέμου στην Ουκρανία.

Η Ευρώπη γεωπολιτικά δεν είναι, δυστυχώς, σπουδαίος παίχτης. Έχει καταντήσει αρένα αντίρροπων δυνάμεων, ενώ κοινωνικές κατακτήσεις της διαβρώνονται. Αλλά και στα Βαλκάνια, βρισκόμαστε σε κατάσταση διαλείπουσας αστάθειας, την οποία με πυροσβεστικές κινήσεις αντιμετωπίζουμε.

Είμαστε στην Μεσόγειο. Η **Αίγυπτος**, στρατηγικός εταίρος μας, υφίσταται πρώτη τις συνέπειες του πολέμου που συνεχίζει στην Γάζα ο άλλος εταίρος μας, το Ισραήλ. Απειλείται με κοινωνική έκρηξη η Αίγυπτος, αφ' ενός λόγω του κινδύνου των εισροών Παλαιστινίων της Γάζας, αφ' ετέρου λόγω της απονέκρωσης της διώρυγας του Σουέζ, ως συνέπεια των επιθέσεων των Χούθι της Υεμένης στην ναυσιπλοΐα. Και αυτή είναι, επομένως, μία επικίνδυνη γιά τα συμφέροντά μας εξέλιξη.

Επαναλαμβάνω: το Ισραήλ πρέπει να σταματήσει, και να δημιουργηθεί το Παλαιστινιακό κράτος.

Να δούμε τώρα τον αντίπαλο:

Η Τουρκία είναι χώρα 85 εκατομμυρίων κατοίκων μεταξύ των οποίων περί τα 20 εκ. είναι κουρδικής καταγωγής. Αναπτύσσεται με γρήγορους οικονομικούς ρυθμούς, ειδικά κατά την 20ετία Ερδογάν –παρά τον πληθωρισμό, την ακρίβεια και την ραγδαία υποτίμηση της τουρκικής λίρας που την μαστίζουν- εξελίξεις που πάντως διευκόλυναν την αύξηση των εξαγωγών.

Είναι χώρα που στο εσωτερικό της βάνουσα παραβιάζει τα ανθρώπινα δικαιώματα, στο εξωτερικό της καταπατά τό Διεθνές Δίκαιο ασκώντας κατοχή στην Κύπρο, την Συρία, το βόρειο Ιράκ, παρεμποδίζοντας την έκφραση της βουλήσεως του λαού στην Λιβύη. Αυτή είναι η εγκατεστημένη λογική του τουρκικού κράτους, **επεκτατική και αναθεωρητική**. Η **Τουρκία, όμως διαθέτει ηγεσία**, η οποία έχει

πρόγραμμα και φιλοδοξίες, ηγεσία η οποία είναι μεν αυταρχική –κατ’ ουσίαν σε απεικόνιση των **Μεγάλων Βασιλέων της Περσίας** την παλαιά εποχή, των **Οθωμανών Σουλτάνων**- αλλά ηγεσία η οποία έχει

όραμα και σχέδιο, όχι ακριβώς να ανασυστήσει την Οθωμανική αυτοκρατορία, αλλά να πατήσει στην κληρονομιά της, από την Αδριατική μέχρι το κέρασ της Αφρικής, και πέραν των οθωμανικών συνόρων, στον Καύκασο και την Κεντρική Ασία.

Επιχειρεί να αξιοποιήσει τρία κοιτάσματα ιστορικών καταβολών: **το ισλαμικό, το οθωμανικό, το κεντροασιατικό/μογγολικό.**

Στον αναδυόμενο πολυπολικό κόσμο, στον οποίο προσβλέπει, λειτουργεί, σε αντίθεση με την παράδοσή της των τελευταίων 80 χρόνων, ως προβολή της Ευρασίας, δηλ. του **συγκροτήματος Ρωσίας-Κίνας**, καί όσων ακολουθούν στην Μεσόγειο. Βλέπουν τον εαυτό τους, ως το κέντρο της ενδιάμεσης περιοχής, χωρίς να θέλει να αποκοπεί εντελώς από την **Δύση**. Πρός την κατεύθυνση αυτή έχουν σημειώσει αλματώδη πρόοδο. Όπως διαπιστώνετε, έχουν χτίσει σπουδαία αμυντική βιομηχανία, μάλιστα στον κλάδο των πολεμικών μη επανδρωμένων εναέριων οχημάτων – drones (UAV, UCAV). Πραγματοποιούν εξαγωγές ύψους 5 δις. δολλαρίων τον χρόνο. Διευρύνουν τα δίκτυά τους: στην Αφρική έχουν ανοίξει τα τελευταία χρόνια 40 πρεσβείες, όταν η Ελλάδα διαθέτει δεκατρείς. Η Κωνσταντινούπολη, έχει γίνει παγκόσμιο αεροπορικό κέντρο (hub). Τέλος, η λειτουργία πυρηνικών εργοστασίων για παραγωγή ενέργειας, δεν είναι αθώα. **Αυτή είναι η Τουρκία που έχουμε απέναντί μας.**

Εμείς, αντιθέτως, μετά το έτος 2000, αφήσαμε την αξιόλογη κάποτε αμυντική βιομηχανία μας σε μαρasmus, ενώ με αφορμή την κρίση και τα μνημόνια, περιορίσαμε δραστικά τον προϋπολογισμό του Υπουργείου Εθνικής Αμύνης.

Η Συνθήκη της Λωζάννης (1923) είναι η συμφωνία εκείνη, μεταξύ των τότε συμμάχων της Entente και της Τουρκίας, η οποία ρυθμίζει τις σχέσεις της κεμαλικής Τουρκίας, με τους γείτονές της, και αποτελεί συνάμα την ληξιαρχική πράξη γεννήσεως του σύγχρονου

τουρκικού κράτους. **Δεν είναι διμερής συνθήκη**, αν και το σημαντικότερο κομμάτι της είναι αυτό που αφορά στην ρύθμιση των συνόρων Ελλάδας – Τουρκίας, και το καθεστώς των μειονοτήτων της μίας χώρας, στο έδαφος της άλλης.

Είναι βασικό να έχουμε υπ' όψη μας, ότι η Συνθήκη όρισε την Τουρκία, αυτό που είναι, δηλαδή **κράτος ηπειρωτικό**, που εδράζεται στην χερσόνησο της Μικράς Ασίας, και άφησε την Ελλάδα, να είναι αυτό που αιωνίως είναι: **δύναμη θαλάσσια, ναυτική**.

Με την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης, η Άγκυρα είδε την ευκαιρία, να απλώσει την επιρροή της ανατολικά, στον Καύκασο και την Κεντρική Ασία. Την πρώτη φορά, επί Οζάλ απέτυχε. Σήμερα, επέτυχε στον Καύκασο –η συμφορά της Αρμενίας-, μάλλον δέν θά πετύχει στην Κεντρική Ασία.

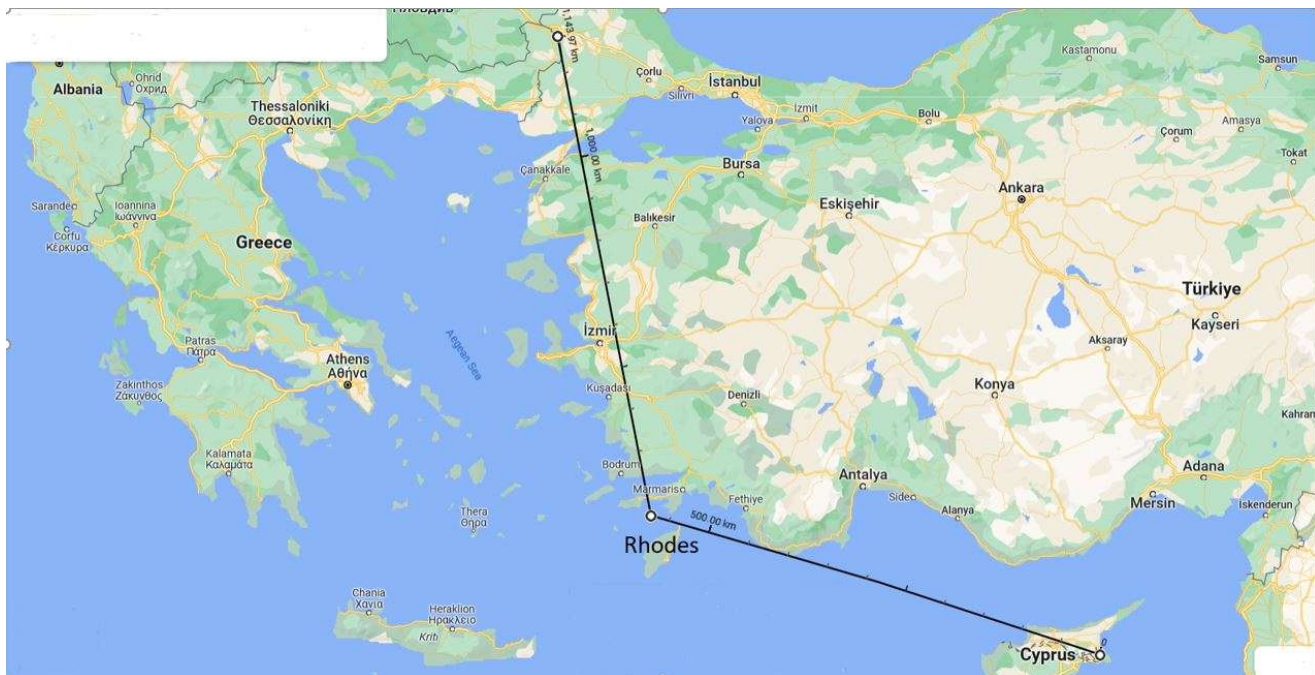
Δοκιμάζει να απλωθεί στον Νότο και δυτικά, **να ξεφύγει από την ηπειρωτική κατάστασή της**. Ποιούς έχει απέναντί της; την Ελλάδα και την Κύπρο, και σε ένα εξωτερικό δακτύλιο, -αν δούμε τα πράγματα γεωγραφικά με κέντρο την Άγκυρα,- την Αίγυπτο και το Ισραήλ.

Δεν επιθυμεί πόλεμο με την Ελλάδα, αλλά ετοιμάζεται για αυτόν, επειδή γνωρίζει ότι η συμπίεση της Ελλάδας, των τελευταίων ετών, εφ' όσον προκύψει αλλαγή της γενικής εσωτερικής κατάστασης της χώρας μας, δέν θα συνεχίσει να αποφέρει καρπούς, καθώς θα υπάρξει αντίδραση. Οι Τούρκοι, ασφαλώς είναι ικανοποιημένοι από όσα σε βάρος μας έχουν επιτύχει: την απειλή βίας, σε περίπτωση που ασκήσουμε τα κατά τον διεθνή νόμο δικαιώματά μας, όπως ορίζει η Σύμβαση του Δικαίου της Θαλάσσης (1982) – UNCLOS. **Θα είχαν προχωρήσει περισσότερο, αν η πατρίδα ήταν αδύναμη**. Όμως, τόλμησε στο τέλος

Νοεμβρίου 2019, την υπογραφή με την Λιβύη, του μνημονίου για τον διαμοιρασμό των θαλασσίων ζωνών, παραβιάζοντας και την ελληνική Α.Ο.Ζ. νότια της Κρήτης, Καρπάθου – Ρόδου. Η Ελλάδα, στο σημείο αυτό αντέδρασε υπογράφοντας στις 6 Αυγούστου 2020, την συμφωνία μερικής οριοθετήσεως με την Αίγυπτο. **Ήταν ένα θετικό βήμα**, που πρέπει να ολοκληρωθεί.

Κύπρος

Ο Ελληνισμός, εκφράζεται σε δύο κράτη. Δεν μπορούμε να μιλάμε για τις σχέσεις με την Τουρκία, ερήμην της Κυπριακής Δημοκρατίας. Η Ελλάδα, έχει ευθύνες απέναντι της Κύπρου, ευθύνες εθνικές, και ευθύνες που απορρέουν από τις ιδρυτικές συνθήκες του κυπριακού κράτους. Είμαστε 50 χρόνια μετά την εισβολή της Τουρκίας στην Κύπρο. Οι ευθύνες μας δεν περατώθηκαν με την ένταξη της Κυπριακής Δημοκρατίας στην Ε.Ε., σπουδαίο εθνικό επίτευγμα, που όμως δεν έφερε εγγύτερα την προοπτική λύσης του Κυπριακού. Στο **Cransmontana**, στις αρχές Ιουλίου 2017, υποτίθεται ότι φτάσαμε κοντά στην αποδοχή των σημείων Guterres, οι Τούρκοι κι εμείς, όμως **συμφωνία δεν προέκυψε, [λέγεται, λόγω της άρνησης των κυβερνητικών εταίρων του Προέδρου Ερδογάν, του ακραίου Ντεβλέτ Μπαχτσελί, να συμπλεύσει]**. Παραμένει βέβαια, ως δείκτης, η αποδοχή ότι τυχόν μελλοντική συμφωνία επίλυσης θα προβλέπει κατάργηση των εγγυήσεων που δίνουν μονομερή επεμβατικά δικαιώματα, και αποχώρηση ξένων στρατευμάτων.

Η άμυνα της Κύπρου είναι κορυφαίο ζήτημα στην ελληνική στρατηγική. Παλαιότερα, ο Ανδρέας Παπανδρέου είχε δηλώσει ότι τυχόν προχώρηση της Τουρκίας θα αποτελούσε casus belli για την Ελλάδα. Δεν πρέπει να ξεχνάμε την δήλωση αυτή, η οποία είχε γίνει στο πλαίσιο του “Δόγματος του Ενιαίου Αμυντικού Χώρου» (Νοε 1993).

Και ας έλθουμε στην «**Διακήρυξη των Αθηνών**». Μάς προσφέρει «**ησυχία**» γιά κάποιο αόριστο χρονικό διάστημα, ενώ στρατηγικά (παράγραφος 2 διατακτικού) δίνει επιχείρημα στην Τουρκία, εφ' όσον εμείς προχωρήσουμε στο φυσιολογικό, δηλ. την επέκταση των ελληνικών χωρικών υδάτων μέχρι 12 ν.μ. και στην ανακήρυξη της Α.Ο.Ζ. Ας προχωρήσουμε με φρόνηση, κι ας μετρήσουμε τί θα είναι σε θέση, και ποιά αντίμετρα προτίθεται να λάβει η Τουρκία σε βάρος του Ελληνισμού.

Η Τουρκία είναι αντίπαλος, με τον οποίο στρατηγικός συμβιβασμός θα μπορέσει να προκύψει μόνο αν είμαστε ισχυροί.

Και τούτο διότι εμείς δεν επιδιώκουμε, αίφνης, την αποκατάσταση των μειονοτήτων μας στην Τουρκία, ούτε καν την επιστροφή της στήλης της μάχης των Πλαταιών που ακρωτηριασμένη σώζεται ακόμα στον βυζαντινό Ιππόδρομο δίπλα στην Αγία Σοφία, ενώ η Τουρκία ζητεί τα πάντα. **Δεν υπάρχει win-win** / καζάν-καζάν όπως λέγει ο Τούρκος Πρόεδρος, αλλά ουσιαστικά μόνο ικανοποίηση τουρκικών ορέξεων. Αυτό που στα αγγλικά λέγεται **zero sum game**.

Ακούγεται, **να πάμε τις διαφορές μας στο Δ.Δ. Χάγης**. Μα η Ελλάδα, σε δύο περιόδους, 1994 και τελευταία τον Ιανουάριο 2015, έχει αποκλείσει προσφυγή στην Χάγη, για ζητήματα εθνικής άμυνας και ασφάλειας, όπως δηλαδή είναι το ζήτημα της άμυνας των νησιών του ανατολικού Αιγαίου, ως επίσης και διαφορές σχετικές με την κυριαρχία επί ελληνικού εδάφους. Αλλά και πάλι, αν ποτέ η Τουρκία δεχόταν να υπογράψει συνυποσχετικό για την εκδίκαση της μόνης νομικής υπαρκτής διαφοράς μας, αυτής για την οριοθέτηση της υφαλοκρηπίδας μας, πάλι **δεν θα μπορούσαμε να πάμε, χωρίς να έχουμε προηγουμένως αποφασίσει να επεκτείνουμε όπου χρειάζεται τα χωρικά μας ύδατα**. Η Τουρκία συνεχίζει να μάς πιέζει, ώστε –εκεί όπου η ημικατεχόμενη Κύπρος τολμά- η Ελλάδα να μην εκμεταλλευτεί τα μεγάλα, ως φαίνεται, αποθέματα σε υδρογονάνθρακες που εγκλείονται στις υποθαλάσσιες περιοχές της ελληνικής υφαλοκρηπίδας, νότια και δυτικά της Κρήτης και ενδεχομένως στην περιοχή του Κατακόλου – Πατραϊκού Κόλπου.

Έτσι η Τουρκία νομίζει ότι προχωρεί στο σχέδιό της, να μάς περιάγει σε γεω-οικονομική απαξίωση, την ίδια ώρα που η ίδια, διαδοχικά, τον Νοέμβριο 2019, υπέγραψε με την Λιβύη το παράνομο μνημόνιο για τις θαλάσσιες ζώνες, και τον Οκτώβριο 2022 νέα συμφωνία με την κυβέρνηση της Τρίπολης, για συνεργασία στην εκμετάλλευση των φυσικών πόρων των λιβυκών θαλασσών, εντός και εκτός του Κόλπου της Μεγάλης Σύρτης.

Ακούγονται φωνές, ότι «**είμαστε πλεονέκτες**», ή ή εσχάτως ότι η επέκταση των χ.υ. μας θα είναι πράξη παράνομη.

Τίποτε από αυτά δεν ισχύει. Η Ελλάδα, έχει επανειλημμένως δείξει ότι και μετριοπαθής είναι και σέβεται τα συμφέροντα των άλλων δυνάμεων και την ελεύθερη ναυσιπλοΐα, καθώς η ίδια είναι μία μεγάλη δύναμη στην εμπορική ναυτιλία. Τό δείξαμε και το 2020, όταν και απέναντι στην Ιταλία και απέναντι στην Αίγυπτο, στις συμφωνίες που κλείσαμε μαζί τους τον Ιούλιο και Αύγουστο του έτους εκείνου αντιστοίχως, δεν επιμείναμε στο 50% του καθαρού Διεθνούς Δικαίου, αλλά κινηθήκαμε στο πνεύμα επωφελοφύλου συμβιβασμού.

Μην νομίζουμε ότι αν δεχόμαστε να μείνουν τα χ.υ. μας γύρω από τα νησιά του Ανατολικού Αιγαίου, δηλ. των νομών Λέσβου, Χίου, Σάμου, Δωδεκανήσου, στα 6 ν.μ., η Τουρκία θα συμφωνούσε. Όχι. Θέλουν και διεκδικούν τα πάντα, ανακινώντας και θέμα αποστρατιωτικοποίησης των νησιών.

Ούτε για την Α.Ο.Ζ. του Καστελλορίζου, αν αναθέταμε και οι δύο στο Δικαστήριο να κάνει την μοιρασιά, θα συμφωνούσαν. Διότι, ενώ εμείς γνωρίζουμε ότι το Δικαστήριο, πιθανώς να μην μάς έδινε «πλήρη επήρεια», ώστε να ακουμπούσαμε την Α.Ο.Ζ. της Κύπρου, αυτοί δεν θέλουν να υπάρχει κάν επήρεια του Καστελλορίζου, δηλ. όλη την θαλάσσια ζώνη μεταξύ Ρόδου και Κύπρου, προς νότον μέχρι την Αίγυπτο, να είναι δική τους. Αυτό ακριβώς υπαγορεύει το δόγμα της «Γαλάζιας Πατρίδας». Αλλιώς, να είσατε βέβαιοι ότι και οι λεγόμενες «Διερευνητικές Επαφές» που διεξάγονται για 22 περίπου χρόνια, και έχουν τελευταίως αναβαθμιστεί σε «Πολιτικές Διαβουλεύσεις», θα είχαν αποδώσει αποτελέσματα.

Τώρα, εμείς τί πρέπει να κάνουμε;

Δεν μπορούμε να αντιμετωπίσουμε την απειλή που προέρχεται από την Τουρκία, βάζοντας το κεφάλι στην άμμο, ως στρουθοκάμηλος, παραβλέποντας τα εσωτερικά μας ζητήματα, των οποίων η ρύθμιση αποτελεί προϋπόθεση αποτελεσματικής στάσης απέναντι στην γειτονική,

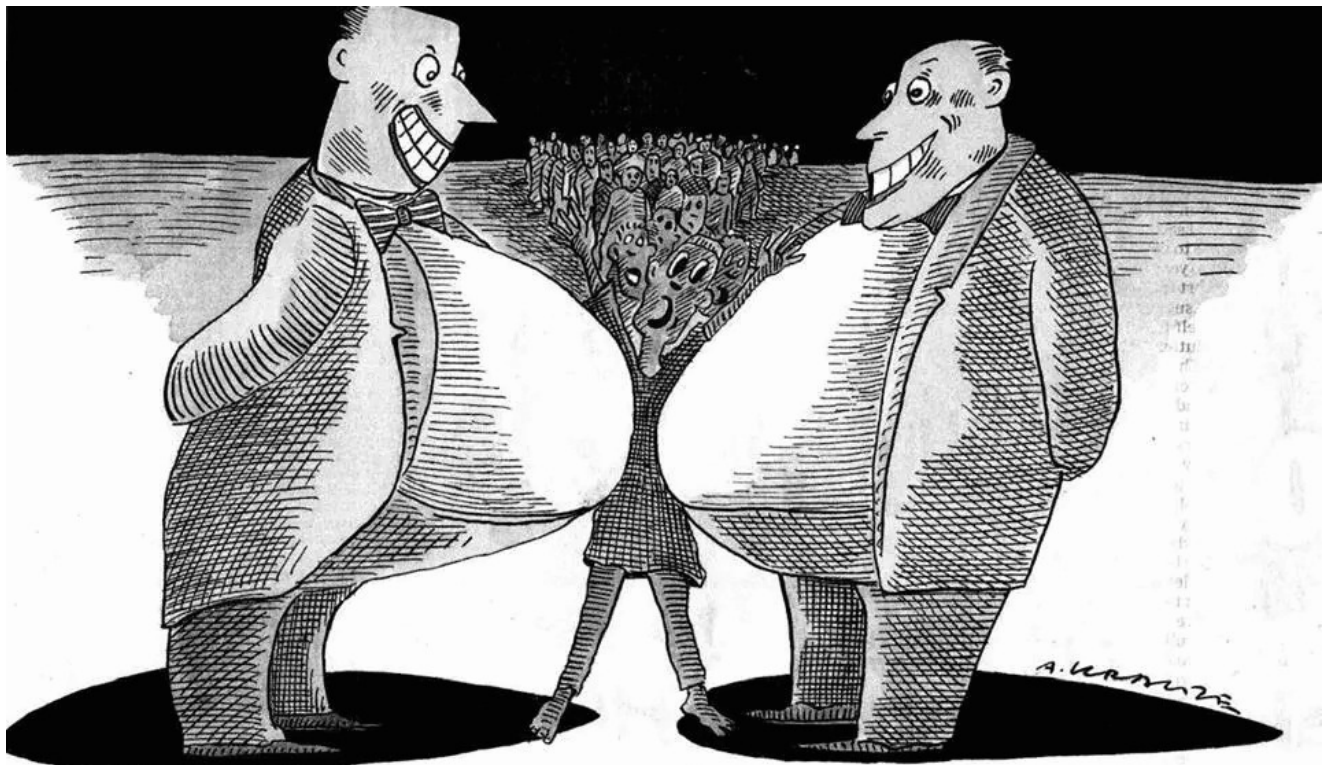
αναθεωρητική χώρα. Άμεση ανάγκη και προτεραιότητα, ακριβώς να **ενδυναμώσουμε τους εσωτερικούς συντελεστές ισχύος**, μάλιστα δε ανεξαρτήτως του αν υπάρχει απειλή εξ Ανατολών, για το καλώς έχουν της πατρίδας μας.

Πρώτο και μέγιστο ζήτημα είναι το **δημογραφικό**. Ζήτημα περίπλοκο και δυσεπίλυτο, αλλά ζήτημα επιβίωσης του ελληνικού έθνους, στην Ελλάδα και στην Κύπρο. Η εισαγωγή προς ψήφιση απο την Βουλή, νομοσχεδίου για πολιτικό γάμο των ομοφυλοφίλων, εκτρέπει την συζήτηση και βεβαίως δεν αποτελεί πολιτική στήριξης (αλλά μάλλον υπονόμησης) της ελληνικής οικογένειας.

Δεύτερο εσωτερικό ζήτημα είναι η **κοινωνική συνοχή**, η οποία συνδέεται άμεσα με την προστασία της οικογένειας, αλλά και με την προστασία ευρύτερα των κατακτήσεων του **κοινωνικού κράτους**.

Πρέπει να σταματήσει η λαίλαπα του «**πληθωρισμού των κερδών**», δηλαδή της ανόδου των τιμών των προϊόντων που καταναλώνουμε, η οποία σε σημαντικό βαθμό, οφείλεται στα υπερκέρδη επιχειρηματιών και εμπόρων.

Αυτά είναι άμεσα ζητήματα, αλλά και θέματα μακροπρόθεσμης απόδοσης, εφ' όσον όμως τώρα αναληφθεί η προσπάθεια, θα επιφέρουν ανάκαμψη στο ηθικό του ελληνικού λαού.

Αναφέρομαι επίσης στην **Παιδεία και την εκπαίδευση**, όπου πρέπει με σκληρό αγώνα και εμπλοκή Πολιτείας, οικογένειας, διδασκόντων και μαθητών/σπουδαστών να στηρίξουμε τα **ανθρωπιστικά γράμματα**, παράλληλα εισάγοντας τους μαθητές όλο και περισσότερο στις **νέες τεχνολογίες**.

Μνημόνευσα, αγαπητές φίλες και φίλοι, μερικές περιπτώσεις όπου γίνεται σαφές, ότι **δεν μπορούμε να μιλάμε για εξισορρόπηση της Τουρκίας, μόνο με διπλωματικές και στρατιωτικές μεθόδους**, αν δεν βλέπουμε και το εσωτερικό μας, να κάνουμε θυσίες, μακριά από τον ευδαιμονισμό, που αποναρκώνει και κατατρώγει τις σάρκες της κοινωνίας μας.

| Θέλει αρετή και αγώνα η ελευθερία.

Πώς θα ασκήσουμε εθνικά συμφέρουσα πολιτική εάν δέν ανασυγκροτήσουμε την πατρίδα μας, αν δεν βάλουμε στο **περιθώριο τις δυνάμεις της αποδόμησης του λαού και του έθνους μας;**

Λένε ότι η Ελλάδα διαθέτει «**ήπια ισχύ**», έχοντας υπ' όψη τον παμμέγιστο πολιτισμό μας. Ναί.

Πολιτική ήπιας ωστόσο ισχύος δεν μπορεί να ασκηθεί χωρίς το υπόστρωμα, το θεμέλιο σκληρής ισχύος. Πρέπει λοιπόν, να αγοράσουμε χρόνο όχι για να τόν σπαταλάμε, αλλά για να ενδυναμώνουμε τους συντελεστές ισχύος, τους υλικούς και τους άυλους, τούς ηθικούς.

Και όλα αυτά πρέπει να γίνουν σύντομα. **Πιέστε τους βουλευτές σας, από εσάς εξαρτώνται.**

Βραχυπροθέσμως:

Κεφάλαιο Πρώτο: να ενισχύσουμε γρήγορα τον Στόλο –να έχουμε εμπιστοσύνη στην ηγεσία του ΠΝ, να καταστήσουμε απόρθητο το Αιγαίο, να ενισχύσουμε την **άμυνα της Κύπρου**, ώστε να αντέχουμε στους τουρκικούς εκβιασμούς.

Αλλά, δεν αρκούν αυτά:

Στο περιφερειακό επίπεδο πρέπει η Ελλάδα να ενισχύσει την σχέση της με την Ιταλία, όσο αυτό είναι εφικτό, να εμβαθύνει τις σχέσεις της με δύο κρίσιμους γείτονες, την Βουλγαρία και την Ρουμανία, και αφού η ζημιά έγινε, να πιέζουμε να τηρηθούν οι συμφωνίες με την Δημοκρατία της Βόρειας Μακεδονίας, ώστε στά Σκόπια να ανταποκρίνονται στις συμφωνίες που έχουν υπογράψει.

Λένε πολλοί: τί θέλουμε στην Ερυθρά Θάλασσα; Η απάντηση είναι, καλώς θα πάμε στην Ερυθρά, όσο συνεχίζονται οι δραστηριότητες των Χούθι, που εκ πρώτης όψεως πλήττουν το Ισραήλ, αλλά πλήττουν την παγκόσμια ευημερία, μάλιστα την ευρωπαϊκή και επομένως και τα δικά μας συμφέροντα.

Ρωσία – Ουκρανία: Η Ελλάδα, ορθώς επέλεξε στρατόπεδο στην βαθιά αυτή ευρωπαϊκή και παγκόσμια κρίση. Αλλά αναθεματισμοί και αρές την Ρωσία, την μεγάλη ορθόδοξη χώρα, δεν οδηγούν πουθενά. Πρέπει να βλέπουμε την επόμενη ημέρα. Η Ρωσία είναι εκεί, η Γερμανία είναι εκεί, και υποφέρει, η ηγεσία της Ουκρανίας θα αλλάξει.

Αλοίμονο όμως αν περιμένουμε να λύσουμε όλα τα εσωτερικά μας για να διεκδικούμε τα δίκαια συμφέροντά μας σήμερα.

| Άλλο πράγμα η επιλογή του κατάλληλου χρόνου, άλλο η αδράνεια και η ραστώνη.

Η εξύψωση του φρονήματος συνδέεται μεν σε κάποιο βαθμό με την υλική κατάστασή μας, είναι όμως διαδικασία, εφ' όσον αναληφθεί αξιόπιστα η προσπάθεια, σύντομης αποδόσεως.

Πρέπει λοιπόν να τολμούμε και να διεκδικούμε.

Ζητήματα εθνικής κυριαρχίας και ακεραιότητας της πατρίδας σε στεριά και θάλασσα είναι αδιαπραγμάτευτα.

Μην ακούμε ξένες σειρήνες, παροτρύνσεις τρίτων. Ενδίδοντας σε θολά μηνύματα, είναι σαν να ενθαρρύνουμε την βουλιμία του επιβουλέα. Και **θα μάς οδηγήσουν μαθηματικά σε σύγκρουση**. «Οι καλοί λογαριασμοί κάνουν τους καλούς φίλους». Κατά τήν ίδια έννοια, σώφρονες να διυλίζουμε τις ενθαρρύνσεις τρίτων, έναντι των γειτόνων μας. Σφάλματα ολέθρια δεν συμβαίνουν μόνο σε δικτατορίες, όπως το 1974, αλλά μπορούν να συμβούν και σε εποχές δημοκρατικής ομαλότητας.

Γι' αυτό δεν πρέπει να είμαστε εύτολμοι, ευέλπιδες στον κίνδυνο, αλλά και συνετοί.

Δεν αρκεί να μείνουμε πιστοί στα πάτρια, στις παραδόσεις, **να στηρίζουμε το κράτος –όχι την ολιγαρχία–**, αλλά θα πρέπει να **ενδυναμωθεί το ένστικτο αυτοσυντήρησης και αυτοβοήθειας του ελληνισμού**. Χρειάζεται τιτάνια προσπάθεια να αναστρέψουμε τις αρνητικές δημογραφικές τάσεις, να επενδύσουμε στις αναιρεπτικές τεχνολογίες της 4 Βιομηχανικής Επανάστασης. **Η Ελλάδα πρέπει να ξαναγίνει ισχυρή, αν το έθνος θέλει να επιβιώσει.**

728 x 90 AD

2 ΣΧΟΛΙΑ

ΑΦΗΣΤΕ ΜΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΗ

εισάγετε το σχόλιό σας!

παρακαλώ εισάγετε το όνομά σας εδώ

έχετε εισάγει εσφαλμένη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου!

παρακαλώ εισάγετε εδώ την ηλεκτρονική σας διεύθυνση

This site uses Akismet to reduce spam. [Learn how your comment data is processed.](#)